

[Formanden.]

Fra Slesvig-Ligaen har jeg modtaget en paa et Tillidsmandsmøde i Fredericia modtaget Resolution, hvori rettes en indtrængende Henstilling om at søge udvirket bl. a. Sydslesvigs snarlige Frigørelse fra Tyskland og Fjernelse af tyske Flygtninge fra Sydslesvig.

Resolutionen vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Det er meddelt mig, at det ærede Medlem Hr. *Jensen-Brobj* ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.

Hvis ingen gør Indsigelse imod, at Valg af et nyt Medlem til det nævnte Udvalg foregaar i indeværende Møde, betragter jeg Tingets Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte Udvalg i Stedet for Jensen-Brobj har vedkommende Gruppe udpeget *Hauch*. Han er saaledes valgt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

*Forelæggelse af Lovforslag.***Ordføreren for Forslagsstillerne (Strøm):**

Paa Forslagsstillernes Vegne skal jeg tilde mig at forelægge *Forslag til Lov om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler*.

Som ærede Medlemmer sikkert erindrer, fik Socialdemokratiet i sidste Rigsdagssamling et Forslag om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler forkastet. Det var ellers en Lovgivning, der havde bestaaet i mange Aar, som vi dengang foreslog videreført, en Lovgivning, hvorefter der af Staten var stillet 50 Mill. Kr. til Raadighed aarlig til Uddeling af Levnedsmidler til økonomisk daarligt stillede Medborgere. Vort Forslag blev dengang afvist af Regeringen og forkastet af Partierne Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre. Paa Regeringens Vegne motiverede den højtærede Arbejds- og Socialminister Afvisningen med, at der var sket saadanne Forbedringer i den sociale Lovgivning, at Rabatkortene maatte anses for overflødige, Betragtninger, der fandt Genklang hos de tre Partier, jeg nylig nævnte,

og Resultatet blev altsaa, at man fra 1. Juli 1946 ophørte med Uddeling af Rabatmærker til de økonomisk daarligt stillede Medborgere, der hidtil havde nydt godt af denne Lovgivning. Vi delte ikke dengang, og vi deler ikke i Dag Ministerens og Flertallets Betragtninger. Vi mener ikke, at de Ændringer, der er gennemført i den sociale Lovgivning, giver de Medborgere, der før i Tiden fik Rabatkort, en saadan Forbedring i deres Økonomi, at en Foranstaltning med Rabatkort er overflødig, tværtimod, og vi mener ogsaa, at der, siden vi sidst fik vort Lovforslag forkastet, er sket et og andet, der yderligere giver Grund til Genindførelse af Rabatkortene. Jeg tænker her paa de Landbrugsordninger, der, siden vi sidst diskuterede Rabatkort her i det høje Folketing, er gennemført paa Rigsdagen, og som jo netop har bevirket, at Priserne paa Levnedsmidler er blevet betydeligt forhøjet fra 1. Oktober. Jeg minder i denne Forbindelse om, at da Landbrugsordningerne i sidste Rigsdagssamling blev gennemført af Regeringens Flertal her i Tinget, gjorde vore Medlemmer i Udvalget opmærksom paa — det staar ogsaa at læse i Betænkningen over Lovforslagene om Smør, Flæsk og Æg, og jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat:

„Under Hensyn til de prismæssige Konsekvenser af Flertallets Forslag maa Mindretallet“

— det var altsaa Socialdemokraterne, der var Mindretallet —

„anse det for nødvendigt, at Spørgsmaalet om Genindførelse af Rabatordninger til Indkøb af Levnedsmidler for mindrebemidlede tages op til Behandling.“

I den højtærede Statsministers Tale ved Rigsdagens Aabning blev der ikke fra Regeringens Side budet noget Lovforslag med Henblik paa dette Problems Løsning, hvorfor vi haaber, at Regeringen og Rigsdagens øvrige Partier vil være med til Gennemførelse af det Lovforslag, jeg paa Forslagsstillernes Vegne har den Ære at forelægge.

I Lovforslagets § 1 foreslaar vi, at Arbejds- og Socialministeren bemyndiges til af Statskassens Midler at anvende 13 670 000 Kr. til trængende til Indkøb af Oksekød, Hestekød, Fjerkræ, Flæsk, Svinekød, Fisk og Klipfisk, 8 740 000 Kr.